

На тазъ епопея да склучишъ конеца,
Съ кръвѣта, що се пише на твойтѣ дѣца.

Да видишъ пд-скоро тамъ, тамъ прѣзъ Балкана
Орлитѣ ти бурни на югъ да лѣтѣтъ,
България волна и смазанъ тирана,
На толкова жертви да видишъ плодѣтъ;

Да видишъ да има потѣтъ свойта сладость,
И майката дщерка и мжжѣтъ жена,
И черквата святость и хижата радость:
Да има свобода и въ наш'та земя;

На край-между брата да нѣма вече дѣлба,
Единъ вождь да иматъ, единъ сжшъ олгарь
И дваисетъ народи отъ Босфоръ до Елба
Да поздравжтъ скоро **Славянскиятъ Царь**

Юния 1877.
